

Quan se sent el soroll del fluorescent

Vivim en un món ple de sobreinformació? Sí. Però aquest no és l'únic mal. L'efecte contrari, el fet de no saber res, pot ser tant o més pervers. La desconfiança i el pànic davant la inseguretat i la comunicació en una societat cada cop més individualista aboca les persones al límit. Això és el que ens proposa *El vigilant*, de l'escriptor flamenc Peter Terrin: una metàfora extrema de lectures múltiples sobre l'angoixa contemporània.

Premi de Literatura de la Unió Europea, aquest *thriller* psicològic estructurat en capítols hipercurts, un punt fred però amb gan-

xo, se situa en un futur minimalista, del qual se'ns dona poquíssima informació, on dos vigilants viuen reclosos a l'aparcament d'un edifici de luxe. Aïllats, avorrits i amb una rutina sòrdida –de soroll de fluorescents–, gairebé no conversen amb els inquilins i només tenen contacte amb el repartidor que els porta les provisions de manera periòdica. Quan tots els habitants de la casa tret d'un en marxen sense cap motiu conegut, al pàrquing comencen els nervis. Els guardes de seguretat no saben si a fora hi ha hagut una gran catàstrofe o si tot plegat és només que l'empresa que els ha contractat els posa a prova.

El mèrit de Peter Terrin és com ens transmet aquest desassossec, que pot arribar a ser delirant, gràcies a una novel·la ben construïda, de detalls, a estones desconcertant, que provoca una certa repulsió i alhora ens atrapa perquè juga a fer-nos rumiar davant la incertesa.

El vigilant ens fa pensar en les tortures a presos de l'Iraq, en els immigrants que esperen creuar la frontera, en els personatges de l'absurd de *Tot esperant Godot*, de Samuel Beckett, i també en les misèries diàries d'unes vides pautades de les quals no sempre aconseguim escapar-nos-en. *

EL VIGILANT Peter Terrin

Traducció:
Maria Rosich
Editorial: Raig Verd
Barcelona, 2014
Pàgines: 224
Preu: 18 euros